

Апелянта: позивача Олійника Дмитра Вячеславовича,

*у справі № 757/31606/15 (№ 22-ц/796/10460/2016),
суддя Кравець В. А.*

ЗАЯВА ПРО ВІДВІД.

Верховним Судом України прийнято постанову від 28.11.2011 р. № 21-246а11 щодо обов'язковості державної реєстрації розпоряджень КМДА. Судове рішення вищої судової інстанції, згідно ч. 3 ст. 360-7 ЦПК є публічною інформацією.

Відповідно до ч. 2 ст. 214 ЦПК при виборі правової норми, що підлягає застосуванню до спірних правовідносин, суд зобов'язаний враховувати висновки Верховного Суду України, викладені у рішеннях, прийнятих за результатами розгляду заяв про перегляд судового рішення з підстави, передбаченої пунктом 1 частини першої статті 355 цього Кодексу.

Відповідно до ч. 1 ст. 360-7 ЦПК (до змін в редакції Закону № 192-VIII від 12.02.2015) рішення Верховного Суду України, прийняте за наслідками розгляду заяви про перегляд судового рішення з мотивів неоднакового застосування судом (судами) касаційної інстанції одних і тих самих норм матеріального права у подібних правовідносинах, є обов'язковим для всіх суб'єктів владних повноважень, які застосовують у своїй діяльності нормативно-правовий акт, що містить зазначену норму права, та для всіх судів України. Суди зобов'язані привести свою судову практику у відповідність із рішенням Верховного Суду України.

Грубо нехтуючи зазначеними нормами процесуального права, умисно ігноруючи обов'язковість висновків Верховного Суду України викладених постановою від 28.11.2011 р. № 21-246а11 Апеляційним судом м. Києва прийнято ухвали від 28.11.2012 р. № 22-2690-17047, від 21.01.2015 р. № 22-796/2220/15, від 13.02.2013 № 22-ц/796/3134/2013, якими залишено без змін судові рішення, в основу яких покладено нечинні з моменту прийняття тарифи на житлово-комунальні послуги для населення (не зареєстровані в установленому законом порядку), тобто які взагалі не підлягають застосуванню. Ухвалою від 29.02.2012 р. № 22ц-2690/4782/12 залишено без змін рішення суду, де взагалі відсутня вказівка на нормативно-правові акти органу місцевого самоврядування, на підставі яких стягнуто заборгованість (замість них зазначені накази позивача).

Вказані завідомо неправосудні ухвали прийняті за участі судді Кравець В. А., яка й дотепер вважає діючими незаконні, нечинні з моменту прийняття розпорядження КМДА. Вважаю це прямою заінтересованістю у результаті розгляду справи та беззаперечною ознакою інших обставин, які викликають сумнів в об'єктивності та неупередженості судді.

Крім того, суддя Кравець В. А. ухвалою від 07.07.2016 р. створила мені штучні перешкоди у доступі до правосуддя, пов'язавши питання відкриття апеляційного провадження із необхідністю сплати судового збору, від сплати якого споживачі звільнені відповідно до ч. 3 ст. 22 Закону України № 1023-XII «Про захист прав споживачів», чим звузила зміст та обсяг існуючих прав і свобод та грубо порушила ст. 22 Конституції.

На підставі викладеного, керуючись пп. 2, 4, ч. 1 ст. 20 ЦПК заявляю відвід судді Кравець В. А. та іншим суддям апеляційної інстанції, що не виконують постанови Верховного Суду України у спосіб їхнього ігнорування.

Додатки: ухвали суду від 28.11.2012 р., 21.01.2015 р., 13.02.2013 р., 29.02.2012 р. за участі Кравець В. А. (з ЄДРСР), постанова ВСУ від 28.11.2011 р. № 21-246а11.

10 серпня 2016 р.

/Апелянт Олійник Д. В./